

RODINNÝ TRIATLON MĚLICE 2012

Všelijaké kotmelce počasí, které předcházely tomuto velikému závodu vyústily v nádherný den plný slunce a přesto prázdných pláží. Tento základní předpoklad spolu s teplotou vody blížící se 20 °C předznamenal vynikající závod a vynikající sportovní výkony.

Rozhodující okamžiky nastaly ještě před samotným závodem, když držitel bandasky, plaveckého a celkového traťového rekordu Mára, odstoupil ze zdravotních důvodů.

Okamžitě začala tlačence o nástupnictví. Honza Ryzner (loni druhé místo) zavěťřil šanci, když odpadl pověstný motorový člun. To ovšem netušil, co znamená návrat krále, neboli Jeníkův návrat z tréninkového kempu v Kanadě. A nikdo netušil co znamená účast Honzy Poláčka, o kterém Šaman v přihlášce uvedl: „Jako sportovec to je, ale triatlonový specialista jako vy ostatní asi ne.“ Což se posléze ukázalo jako liché.

Závod na olympijské trati se tedy vyvíjel jak bylo již naznačeno. Honza Ryzner vévodil plavání a přestože kolo zajel ještě stále v čele závodu, sesedal z něj již spolu s Jeníkem, který musel stahovat čtyřminutovou plaveckou ztrátu, ale zajel nový cyklistický rekord (poprvé pod hodinu) a poté nasadil drtivý běžecký závěr a vyhrál v novém traťovém rekordu. „Nespecialista“ Honza Poláček se nespecializoval jen na kolo, kde zaostal za Jeníkem pouze půl minuty, ale také v běhu zabral a dosáhl na celkové druhé místo. Stupně vítězů tak obsadil Jan, Jan, Jan a všichni společně posunuli kvalitu závodu o kus vpřed. Pro mnohé z nás o moc velký kus.

Další balík závodníků následoval s uctivým odstupem za medailisty. Vítek, který celý závod čekal, zda se někomu před ním nestane něco ošklivého a nezbude na něj stupínek na bedně se nedočkal a tak jen kontroloval obhajobu čtvrtého místa.

Pekari si na své cestě zpět na vrchol vybojoval osobní maxima v plavání, běhu i celkovém čase a je zjevné, že se máme ještě na co těšit, případně se bát.

Velkým hitem letošního závodu byl exkomunikovaný kavárenský povaleč Šaman, který se pod tíhou důkazů doznal k rozsáhlému tréninku a v souvislosti s touto aférou shodil od loňska deset kilo a přes půl hodiny v cíli a to v osobních rekordech na všech disciplínách. Další právník v této skupince zvaný Vlk koneckonců okusil tvrdost šamanových lýtek když ztrátu

z plavání na kole smázl, ale na běžecký únik odpovědět nedokázal. Chuť si musel spravit v rodině, když předběhl Ondru stíženého celosvětovou krizí, která udeřila v Lohenicích ve třetím kole cyklistiky a držela se až do cíle. Nutno doplnit, že i Ondra se držel a dokončil.

Této skupince už dýchala na záda severem zocelená Šuna, ale naštěstí v jiné kategorii.

Velice dobře začal svou první účast v olympijském triatlonu Honza Pístecký, který na tuto trať postoupil automaticky z loňského prvního místa ve sprintu.

Typickým účastníkem, který absolvuje závod s úsměvem na rtech, je Tom Pitucha. Nenavázal zatím na úspěchy z let minulých a má se za to, že do toho nedal všechno, což dosvědčovala jeho forma při večerních oslavách.

Poměrně nespokojeně s výsledkem vypadal v cíli Burša, což je s podivem vzhledem k tomu, že ztrátu z plavání úspěšně stahoval po zbytek závodu a dosáhl tak na své oblíbené jedenácté místo.

Jako odvážný stratég se ukázal Martin, když nakombinoval plavecký osobní rekord s nejhorsími časy na kole i v běhu. Nechal se údajně slyšet, že v průběhu závodu hodnotil svou kondici jako velmi dobrou vzhledem k dobrému pocitu, který se posléze ukázal jako důsledek pomalého tempa. Martin přesto oslnil, když dokázal barevně sladit elegantní kolo, krátké kalhoty a fešnou košili s krátkým rukávem.

Kdyby se Martin místo ohlížení na módu ohlížel přes rameno, mohl by spatřit v těsném závěsu za sebou svého švagra Vojtu, což nebyvalo dříve zvykem a pokud to tak půjde dál, nebude již příště ohlížení třeba.

Další z hrdinů dne byli Luky a Jarda, kteří postoupili také ze sprintu mezi dospělé a přes nohu v ortéze (Luky) a defekt na kole (Jarda) se ctí dokončili. Těšíme se na jejich postup k čelním příčkám kategorie.

Petr Šimeček pojal triatlon poněkud svébytně a zapojil disciplíny jako je jízda na koloběžce a čekání na manželku, čímž si pojistil poslední místo a historicky nejhorší čas. Gratulujeme!

V ženské kategorii měla děvčata druhou část hvězdného páru Šun + Šuna a všichni tušili, co přijde - a přišlo. Šuna zaostala za první ženou v plavání o čtyři minuty (jako Jeník), které na kole téměř odmazala (jako Jeník) a v běhu stvrdila své vítězství v novém traťovém rekordu (jako Jeník). Od předchozích let však Šuna ztratila na eleganci, když místo knoflíčkové košile navlékla profí dres a soupeře mávla atletickou postavou.

Zmíněná první plavkyně byla nepřekvapivě Andulka, která vylepšila vlastní traťový rekord v plavání, užívající k tomu všechny známé plavecké styly. Přestože také dokončila ve svém druhém nejlepším čase, na vítězství to nestačilo a tak do své bohaté sbírky přidá druhou stříbrnou medaili.

O vzrůstající kvalitě vypověděl také výkon třetí Marjánky, která udělala osobák v plavání v běhu i v cíli. V této záležitosti se nese šeptanda, že i ona trénuje a to by mohlo nahánět sestřám strach, nebo jak se dnes říká, motivaci.

Poté co mladší závodníci přešli na delší trať, vyklidil se prostor tradičnímu krutému souboji Popík vs. Tomáš, kteří letos konečně bojovali přímo o bandasku. Tento souboj neměl jasného favorita. Zatímco Tomáš vsadil na vysokohorskou přípravu na soustředění v jižní Americe.

Popík využil domácího prostředí a jezdil čtyřikrát týdně 60km na kole a k tomu dvakrát týdně 10 km běh. Tomáš se pokusil tyto trumfy přebít domácí stravou a českým pivem, ale zjevně nebyla konzumace dostatečná. Popík nakonec slavil triumf, když po zaváhání v plavecké části převzal iniciativu a záhy kontroloval průběh z čela závodu. Dokonce se při tom výrazně přiblížil mladickému cyklorekordu.

Tomášovi tedy bandaska opět unikla, ale podrobným zkoumáním výsledků nakonec dospěl k závěru, že vzhledem k věku, tréninku, množství vypitých piv a jiným parametrům, se vlastně jedná o skorovítězství.

Libor Slezák sice nezasáhl do zmíněného souboje, ale své osobní časy z loňska výrazně vylepšil, takže trend je nastaven správně.

Jediný, kdo letos použil sebevědomý systém start cíl byla Míša. Manželství jí zjevně svědčí a proto v osobních rekordech na kole, v běhu a v cíli s přehledem vyhrála svou první bandasku a má za rok co obhajovat.

Připravila tak o titul Anetu, která se ovšem nemá za co stydět, neboť jako jediná letos dokázala překonat osobní rekordy ve všech měřených časech.

Úspěšný rok může slavit také Jana, která dlouhodobě bojuje za zavedení kategorií pro pokročilý věk. Tato snaha nebyla úspěšná a díky tomu nezískala zlato v osamoceném závodě, ale mnohem cennější bronz mezi mladice. V tomto jí asistovala Azalka, která po nástupu na kolo zjistila, že se jí netočí pedál, což je pro jízdu na kole dost nepraktické. Naštěstí sebrala dost síly na návrat do depa, zajištění provizorní opravy a dokončení s pouhým pahýlem pedálu. Nevalný výsledek se pokoušela zvrátit působením svých vnaď na pořadatele, ale ten, kvůli obavám ze skandálu ponechal výsledky přesně dle časomíry.

Když jsme narazili na téma časoměřičů, je třeba za tuto zodpovědnou činnost poděkovat Kájovi a Eviče a připomenout dále nezbytnou záchranářskou funkci Petra Písaře a zdařilou reportérskou práci Filipa, který neváhal pro dobrý snímek ležet v příkopě či lézt po stromech. Nemalý dík pak patří také všem osobám hlídajícím čtené ratolesti, aby se jejich rodiče mohli zúčastnit klání.

Rozdíl medailí a pěkných cen nebylo pro většinu ještě tečkou za triatlonem. Po zdařilém závodě následovala neméně zdařilá oslava narozenin Pekariho, kde se doplňovaly tekutiny, živiny a ztracené sebevědomí.